

низа гърдытъ му. Юздытъ на коньетъ паднѣхъ отъ рж-
цѣтъ му; той паднѣ отъ колата си подъ краката на ко-
ньетъ. Единъ кипърскій войнѣ му отсича главата; и,
като я олуви отъ космитѣ, показа я като за тържество
на побѣдителната войска.

„Нема да забравѣ презъ сичкія си животъ дѣто
видѣхъ тѣзи глава която плаваше въ кървьта; тѣзъ о-
чи затворены и угаснѣлы; туй лице поблѣднѣло и обе-
зобразено; тѣзы полуотворены уста, които са виждахъ
еще че искать да доизговорѣтъ наченжты думы; този
видъ възвышенъ и заплашителенъ който и самата смъртъ
неможи да изглади. Презъ сичкія ми животъ ще бѣде
исписано предъ очитѣ ми; и, ако нѣкога боговетѣ ма
направѣтъ да царувамъ, азъ нема да забравѣ, подиръ
единъ такъвзи гибеленъ примѣръ, че единъ царъ не е
достойнъ да управлява, и не е честитъ въ силата си,
освѣнъ като са покорява на разума. Ехъ! какво не-
щастіе е за единъ чловѣкъ, назначенъ да докара об-
щото благополучіе, да не е господаръ на толкози чело-
вѣцы за друго освѣнъ за да ги направи злочесты.“

